

nischen Dialekte, Wien, 1881—83. din Sitzungsber. der Wien. Akad., passim) combată părerea lui Kopitar cum că originea limbei românești ar fi în colonizarea Iliriei și pune această origine în colonizarea Daciei.

De această din urmă părere este și *Hugo Schuchardt* în *Vokalismus des Vulgärlateins*, Leipzig, 1868, III, 41 sqq.

D-l Gr. Tocilescu în *Istoria română* pentru clasele primare și secundare, partea I, București, 1885, p. 74 sqq. se pare că inclină în spre părerea lui Roesler în ce privește neparticiparea elementului autohton la formarea limbei noastre.

Acei care au admis participarea elementului autohton la producerea limbei române au căutat să afle în ce anume consistă acest element. Primul pas în această privință l'a făcut tot *Kopitar* l. c., care a găsit urmele dace în aşazărea articolului la sfîrșit și în cîteva cuvinte. *Hasdeu* în deosebite locuri ale scrisorilor sale a căutat să găsească cuvinte dace și, mai ales, în Cuv. II. 609—687, să probeze că aşazăarea articolului la sfîrșit și formarea cu suf.-u-i,-e-i a genitivo-dativului pronominal este un rest dacic. Un material mai abundant a dat *Schuchardt* op.c. III, 49 sqq.: a) schimbarea lui *a* neaccentuat din prototipe în *ă*; b) *în*-, *im* = *în*-, *im*- din prototipe; c) *s=s*; d) *pt*, *ft=ct*; e) *y**=*li*.*lli*; f) guturala păstrată înainte de vocalele palatale la multe cuvinte: *chelariu*, *chilie*, *chingă*; g) identitatea genitivului cu dativul la declinarea pronominală; h) aşazăarea articolului în urma substantivului; i) căderea lui *ă* neaccentuat înainte de *a*; j) sufixul *-uri*; k) *am=habeo*; l) formarea futurului cu auxiliarul *a voi*; m) formarea numeralelor de la 11—19.

*) Prin *y* însemnăm pe *i* consonant și spiranta palatală sonoră.